

Олексій Кононенко

18+

Парафрази й переклади

Книга 2

Харків
«ФОЛІО»
2019

Михайло Могилянський
Наречена

К ондуктор не запаливав свічок,
В тісне купе темрява заповзала,
Стемніле небо в кліпанні зірок...
Повіки важчали... на очі майже впали...
Терпка одноманітність теплих мрій,
Таке ж одноманітне торохтіння...
Аж раптом сон кудись майнув з-під вій,
Напав неспокій, до головокружіння.

Ледь голову звела... у серці щем...
Ще вдень відчула дивний пильний погляд...
З кутка навпроти знову блиск очей,
Мов трое їх: лиш він, вона і поїзд.
Сусідці випадковій вільно вдень
Про скорий шлюб безпечно торочила,
Що наречений на перон прийде,
Що іспити на курсах закінчила...

Навпроти ж — легкий усміх в бороді,
Пухкі і ніжні губи, мрійні очі.
Зійшла сусідка... поїзд в ніч летів...
Боялася і не боялась ночі...
Коли в купе залишились удвох
В темряві — почувалась сміливіше.
Неспокій зник, пропав переполах,
Ховалася в утомі, як у ніші.

Пронизливий гіпноз очей палких
Оволодів підвладно, невідступно.
Даремний рух відбитися од них...
Згадалося: ще ніч — і буде шлюбна...
Не думалось про шлюб... То дивна річ!
Про нареченого... набігли нові хвилі.

Тривога потонула... ось і ніч...
Противитись очам його не в силі...

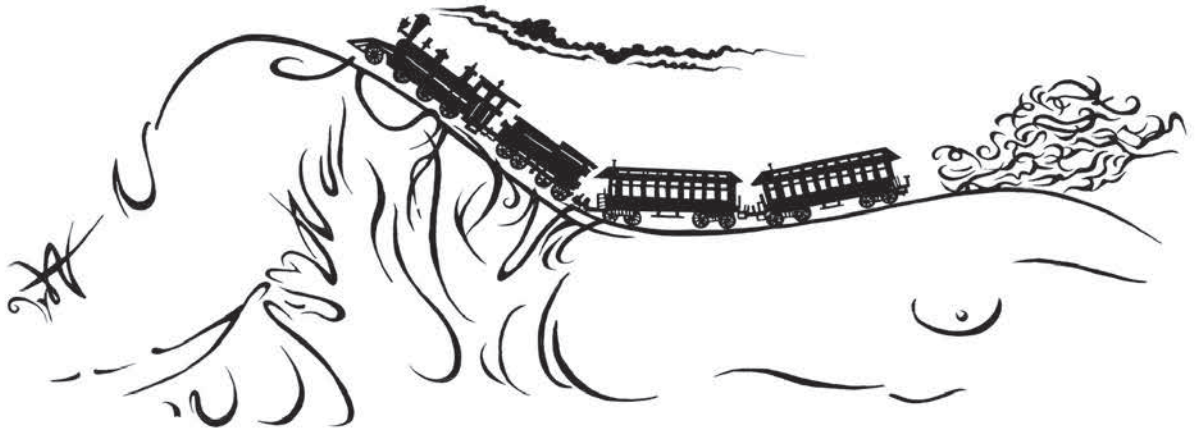
І радо підкорялась владі тій,
Коли він взяв тремтячу руку тихо.
І на руці цілунок затремтів,
І тіло охопила дивна втіха.
Гарячих поцілунків теплий рій
На руку сів... десь кроки залунали...
Запалені свічки... кондуктор... збій
Лише на мить... і знов нашестя шалу.

Без перепону віддана, без слів,
В його руках усе — душа і тіло...
Локомотив протяжно засвистів...
Напівпритомна в тиші затремтіла...
— У місті N., — кондуктор сповістив, —
Зупинка...
Перед нею на колінах...
Цілунками її обличчя вкрив:
— Ми сходимо удвох... це неодмінно...

Покірна в щасті... волі — ні на гріш...
Накрили хвилі радості невпинні...
Пасивна і знесилена, хоч ріж,
Належала йому, немов рабиня.
Зійшли з вагона в пахощах весни.
Акації... жасмин... дощу дрібнога...
Травнева ніч... у світі лиш вони.
І екіпажем, хоч готель навпроти.

Сиділа тихо... міцно пригортав...
Неначе оловом все тіло налилося...
Аби лиш хоч на мить спочити дав...
А потім вже нехай би все збулося.
Вона на другий поверх ледь зайшла...
Нарешті номерний послав постелю...
Аж раптом — диво дивне — стався злам,
В ній дика хітка проросла із лелі.

Немов шаленство вдарило крилом,
Неначе вихор, пристрасть налетіла...

Утоми миттю як і не було,
В очах — жага, енергія і сила.
Зірвала одяг і білизну теж...
Ледь незнайомиць поспівав за нею...
Вона в безодню пристрасті без меж
Пірнула вся, і тілом, і душею.

Мов у пропасниці, дівчина віддалась —
Скажена оргія, обійми, шепіт, крики.
Достоту раюванням обпилась,
Вливаючи жагу у чоловіка.
Заснув нарешті. Ранок у вікно.
Легенько встала. Швидко одягнулась.
Все, що було, — було примарним сном,
Приснилось — привиділось — забулось.

По аркушу пробіглась олівцем:
«Спасибі. Не шукай. Прощай навіки...»
Хотіла йти. Схилилася тихцем.
В уста поцілувала чоловіка.
Всміхнулась... Вийшла... По світах — весна...
Гучний пташиний хор святкує днину...
Депешу: «Іду», — жениху, щоб знав...
До потяга лишалось з півгодини.

Умилася в уборній. Кава. Все —
Ось поїзд. До канапи. Не вагалась.
Лиш прилягла — в безодню сон несе.
У сні чомусь безвинно посміхалась.
І день, і ніч летіли в небуття...
Маленька станція в степу згубилась...
Раділо сонце буйності життя...
Вервечка поїзда на хвильку зупинилась.

Серед зеленої святкової краси
Перон і будка, сонечком умиті,
Четвірка кóней в екіпажі — зиск,
І парубок з букетом білих квітів.
В обіймах тиші, світла і тепла,
Вуста несуть усмішку променисту —
Облита сонцем наречена йшла
До нареченого... і непорочна й чиста.

Зміст

<i>Михайло Могілянський</i>	
Наречена	
5	
<i>Олександр Купрін</i>	
Суламіф	
11	
<i>Іван Бунін</i>	
Візитні картки	
57	
<i>Олександр Афанасьєв</i>	
Сороміцькі казки	
63	
<i>Джованні Боккаччо</i>	
Декамерон	
95	
<i>Маргарита Наваррська</i>	
Гептамерон	
121	
<i>Апулей</i>	
Метаморфози, або Золотий осел (Уривок)	
137	
<i>Вольтер</i>	
Орлеанська діва (Незаймана)	
143	
<i>Михайло Лермонтов</i>	
Шпиталь	
159	
<i>Олександр Пушкін</i>	
Вишня	
167	
<i>Джефрі Чосер</i>	
Кентерберійські оповідки. Оповідка Мірошника	
173	
<i>Олексій Кононенко</i>	
З книги «Уроки еротики»	
197	
Довідничок про письменників	
205	